

JOLANTA TALBIERSKA

Wprowadzenie. 200 lat Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie. Tradycja i współczesność

W 2017 r. Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie (BUW) obchodzi dwusetną rocznicę swojego istnienia. Powołana jako Biblioteka Publiczna przy nowo powstałym Królewskim Uniwersytecie Warszawskim miała zgodnie z założeniami jej twórców – Eforatu Liceum Warszawskiego, Stanisława Kostki Potockiego i Samuela Bogumiła Lindego – kontynuować idee i tradycję wywiezionej do Petersburga (1794–1795) Biblioteki Publicznej Rzeczypospolitej (Biblioteki Załuskich), pełniąc zaszczytną funkcję księżnicy narodowej, skarbnicy wiedzy i kultury narodu polskiego. Była też ważnym elementem w misternym planie rozwoju czytelnictwa w Królestwie Polskim, a wraz z Uniwersyteciem – szerszej polityki edukacyjnej społeczeństwa polskiego. Obecnie BUW jest samodzielną jednostką Uniwersytetu Warszawskiego, jedną z największych i najlepszych bibliotek akademickich i naukowych w Polsce, oferującą nowoczesne usługi i wprowadzającą niestandardowe rozwiązania. Dwusetne urodziny chcemy uczcić na kilka sposobów. Przygotowaliśmy ważny dokument przedstawiający strategiczną wizję rozwoju bibliotek Uniwersytetu Warszawskiego, wydajemy publikację jubileuszową w graficznej szacie tomów *Monumenta Universitatis Varsoviensis* i organizujemy konferencję naukową. Te trzy elementy, odnoszące się do głównych nurtów naszej działalności, promują jednocześnie nowoczesny wizerunek Biblioteki akademickiej, łącząc ważną dla nas tradycję, historię i teraźniejszość z ambitnymi planami na przyszłość, w których mówimy, jak wyobrażamy sobie BUW za kilka lat.

Burzliwa historia Polski porozbiorowej, powstania narodowe, dwie wojny światowe, grabieże, celowe niszczenie czy wywóz dóbr kultury przez zaborców i okupanta spowodowały ogromne straty w zbiorach Biblioteki (w niektórych działach ponad 90 procent), która do II wojny

światowej była największą i najzasobniejszą księżnicą w Polsce. Uszczuplenie pierwotnych zasobów nastąpiło też w rezultacie przekazania nowo utworzonej Bibliotece Narodowej (1928) niektórych partii najcenniejszych zbiorów – zarówno po 1945 r., jak i wcześniej, w wyniku traktatu ryskiego (1921)¹. Niemniej ocalałe, odbudowywane i pomnażane kolekcje należą do jednych z największych i najznakomitszych, tak pod względem liczebności, jak i wartości historycznej, artystycznej czy kulturowej. Obecne, tradycyjne („papierowe”, choć nie tylko) zbiory Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie zbliżają się do trzech i pół miliona, a wraz z zasobami 43 bibliotek wydziałowych Uniwersytetu liczą prawie sześć milionów jednostek inwentarzowych². BUW oferuje obszerny i stale wzbogacany dział zasobów elektronicznych – katalog online bibliotek UW, katalog centralny NUKAT, bazy obejmujące książki, czasopisma, dane bibliograficzne, statystyczne i faktograficzne, cytowania lub indeks Hirscha, e-BUW – czyli elektroniczną bibliotekę UW, a także zeskanowane katalogi kartkowe. Zasoby te są dostępne dla naszych użytkowników przez 24 godziny na dobę, także z komputerów domowych dzięki systemowi zdalnej autoryzacji HAN. Warto podkreślić, że mamy jedną z najbogatszych ofert źródeł elektronicznych wśród uczelni akademickich (nie tylko w Polsce): 175 prenumerowanych, licencjonowanych baz dla nauk humanistycznych, społecznych i ścisłych (bazy: ibuk, EBSCO, Elsevier, Springer, ACM, RSC, OECD i in.). Zawierają one 219 629 tytułów książek elektronicznych oraz 164 541 tytułów czasopism³. Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie jako pierwsza w Polsce wdrożyła multiwyszukiwarkę EDS, przeszukującą wszystkie zasoby udostępniane online (bazy i katalogi).

W 2002 r. powstał Narodowy Uniwersalny Katalog – NUKAT, którego rozwój wsparł wielki projekt *Autostrada Informacji Cyfrowej*⁴. Centrum NUKAT, będące częścią struktury organizacyjnej BUW, współkataloguje i koordynuje współpracę ze 152 bibliotekami naukowymi, ustala procedury oraz modyfikuje narzędzia służące wprowadzaniu, dystrybucji i kontroli poprawności danych. Należy podkreślić, że katalog NUKAT jest największym w Polsce i jednym z największych w Europie systemem centralnej informacji o zbiorach bibliotek naukowych i akademickich w kraju. Wielkość zasobu i jego zawartość wzbudza żywe zainteresowanie międzynarodowych instytucji branżowych, publicznych i komercyjnych, zawiadujących globalnymi systemami informacji bibliograficznej i bibliotecznej. Uczestniczymy od lat w ich budowaniu, współpracując z Online Computer Library Center (<http://www.oclc.org>) i WorldCat⁵. Eksport naszych rekordów do sieci globalnych przyczynia się do upowszechniania wiedzy o Polsce, jej

kulturze i nauce, jednocześnie ułatwiając „globalnym” użytkownikom dostęp do zasobów gromadzonych w polskich bibliotekach naukowych.

Pionierskim zadaniem, podjętym w ostatnich latach, było opracowanie dokumentu *Strategia Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie na lata 2015-2018*⁶, zatwierdzonego przez Senat UW na posiedzeniu 16 XII 2015 r. Oprócz rysu historycznego, określenia wizji i misji jednostki, wskazania celów strategicznych i szczegółowych ważnym elementem było przeprowadzenie analizy SWOT⁷, wykorzystującej wyniki ankiet badających poziom satysfakcji czytelników i pracowników BUW. Były to pierwsze badania na taką skalę, a ich wyniki są nadal analizowane i interpretowane, stanowiąc ważne źródło przy planowaniu krótko- i długoterminowym. Ponadto *Strategia...* pozwoliła usystematyzować wiedzę o jednostce i stworzyć pełny projekt działalności na najbliższe lata. Prace przyczyniły się również do zrozumienia punktu widzenia odbiorców usług oferowanych przez BUW, umożliwiając wskazanie najwyżej i najsłabiej ocenianych obszarów działalności Biblioteki.

Najpoważniejszą inicjatywą BUW-u o charakterze strategicznym w skali kraju była natomiast idea utworzenia konsorcjum polskich bibliotek akademickich i naukowych w celu wspólnego zakupu systemu bibliotecznego (lub usługi) nowej generacji oraz pozyskania funduszy zewnętrznych na jego implementację i utrzymanie lub utworzenia ministerialnej ścieżki finansowania tego projektu. Porozumienie między uczelniami podpisano w czerwcu 2016 r., liderem jest UW/BUW, a swój akces zgłosiło dotychczas 30 bibliotek akademickich i 21 bibliotek Polskiej Akademii Nauk, reprezentowanych przez Centralną Bibliotekę Instytutu Matematycznego PAN. Zintegrowany system nowej generacji, a raczej usługa w modelu chmurowym z określonymi funkcjonalnościami i rozbudowanym API⁸, jest warunkiem dostosowania potencjału Biblioteki do realizacji nowych zadań, w tym tworzenia komplementarnych „baz wiedzy”, składających się z dostępu do zgromadzonych zasobów, informacji naukowej, repozytoriów oraz rezultatów pracy naukowej i badawczej tworzonej na Uniwersytecie Warszawskim.

Współcześnie BUW prowadzi różnorodną działalność, do której należy przede wszystkim wspieranie procesów dydaktycznych i badawczych Uniwersytetu przez gromadzenie zasobów tradycyjnych i elektronicznych, stałe poszerzanie oferty informacyjnej, szkolenia, specjalistyczne wykłady akademickie, staże zawodowe i muzealne. Biblioteka prowadzi ponadto własne badania naukowe, zdobywa granty ministerialne i unijne (m.in. NPRH, NIMOZ, POPC, POIG⁹), upowszechnia naukę przez planową digitalizację i opracowanie zasobów (m.in. projekty DUN¹⁰), uczestniczy czynnie w wydarzeniach naukowych i kulturalnych

(m.in. Noc Muzeów, Festiwal Nauki, Uniwersytet Otwarty), organizuje wystawy oraz konferencje naukowe. Ponadto proponuje coraz bogatszy wybór usług tradycyjnych i w przestrzeni wirtualnej (przykładowo E-konsultanci biblioteczni, czyli *Zapytaj nas online* – usługa wykorzystująca dwa kanały komunikacyjne: czat i e-mail). Nieodłącznym elementem współczesnej działalności są profile na portalach społecznościowych. BUW istnieje na Facebooku od 2009 r. oraz w serwisie Instagram pod nazwą buw_official (od 2015 r.), a od 2014 r. prowadzony jest BUWLOG – blog bibliotekarzy BUW.

Myślimy wciąż o kolejnych udogodnieniach dla czytelników. W 2015 r. dzięki wsparciu naszych sponsorów (firmy Meblik) otworzyliśmy czytelnię dla osób z małymi dziećmi – BUWialnię, która cieszy się ogromnym powodzeniem. Od wielu miesięcy prowadzimy działania związane z naszym pomysłem utworzenia wspólnego Systemu Wypożyczeń Warszawskich (SWW), który ma na celu otwarcie pełnego dostępu do drukowanych zbiorów warszawskich bibliotek akademickich z przyznaniem prawa do ich wypożyczania całej społeczności akademickiej. Przedsięwzięcie to realizowane jest w kilku etapach. W pierwszym do współpracy przystąpiły największe biblioteki uczelni publicznych (m.in. Politechniki Warszawskiej, Akademii Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, Akademii Wychowania Fizycznego, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, Wojskowej Akademii Technicznej). Projekt jest na ukończeniu, a karta zostanie wprowadzona w grudniu 2017 r. Wszystko, co planujemy i robimy, ma podnosić jakość naszych usług i oferty, sprostać aktualnym oczekiwaniom użytkowników. Pamiętajmy też o naszych pracownikach, modernizując wyposażenie biurowe, inwestując w stanowiska pracy i sprzęt komputerowy, ale przede wszystkim w specjalistyczne szkolenia i kursy podnoszące kwalifikacje osób zatrudnionych w BUW.

* * *

Nowy dokument proponujący model dalszego rozwoju Biblioteki Uniwersyteckiej i szerszej integracji z bibliotekami wydziałowymi jest konsekwencją i dopełnieniem *Strategii...* na lata 2015-2018. Dokument ma przyczynić się do dyskusji i odpowiedzi na zasadnicze pytania: w jakim kierunku powinny rozwijać się biblioteki, jaki model organizacyjny i zarządczy mogłby zaspokoić rosnące wymagania, także te dotyczące efektywności i kryteriów ekonomicznych? Marzymy o tym, aby zreformowany system biblioteczno-informacyjny Uniwersytetu Warszawskiego był wizytówką uczelni – ułatwiał dostęp do zbiorów i rezultatów badań

widocznych w sieci globalnej, tworzył bazy wiedzy (zasoby elektroniczne i tradycyjne, repozytoria) i oferował najwyższą jakość informacji naukowej. Równocześnie chcemy, aby wspierał i stymulował procesy badawcze, dydaktyczne i naukowe uczelni przez jak najszerszą dostępność do oferowanych produktów (online, in situ) oraz własną działalność naukową i badawczą. Zapowiadana reorganizacja uczelni, która ma nastąpić wraz z wprowadzeniem ustawy 2.0, wiąże się nieuchronnie ze zmianą systemów bibliotecznych, które muszą być adekwatne do nowej struktury uczelni i nowych, stale rosnących zadań oraz oczekiwań użytkowników. Biblioteki staną się też kluczowym miejscem w nowej organizacji uczelni, bazami wiedzy oraz nowoczesnej, najwyższej jakości informacji naukowej. Strategiczna i śmiała wizja rozwoju bibliotek UW będzie konsultowana i promowana w całym środowisku Uniwersytetu. Zakłada ona utworzenie jednej struktury zarządczej z BUW jako biblioteką główną i sprofilowanymi bibliotekami kampusowymi oraz interdyscyplinarnymi centrami obsługi bibliotecznej i dydaktycznej jako filiami BUW, przy uwzględnieniu zróżnicowanych potrzeb społeczności akademickiej, reprezentującej różne dziedziny wiedzy. Konsekwencją takiej organizacji byłaby centralizacja wszystkich procesów bibliotecznych, wprowadzenie jednego systemu informatycznego najnowszej generacji i reorganizacja zasobów tradycyjnych, przy zachowaniu i respektowaniu ich różnorodności i specyfiki.

* * *

Jubileuszowy tom zatytułowany *Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie 1817–2017. Miscellanea* jest zbiorem tekstów kilku autorów. Dopierają je rozbudowane *Kalendarium BUW 1817–2017*, prezentujące najważniejsze wydarzenia z 200 lat dziejów Biblioteki, oraz *Aneks. Dyrektorzy BUW 1817–2017*, w którym przedstawiliśmy sylwetki wszystkich dyrektorów i osób zarządzających Biblioteką. W notach biograficznych staraliśmy się zwrócić uwagę na wykształcenie, działalność naukową i organizacyjną, a także rolę, jaką każdy z dyrektorów odegrał podczas swojej kadencji.

W literaturze dotyczącej Biblioteki Uniwersyteckiej brakowało choćby próby zarysu jej dziejów do powstania listopadowego, zakończonego wywozem zbiorów do Rosji. O niezmiernie interesujących narodzinach i pierwszym okresie funkcjonowania Biblioteki opowiada dr Marian Ptaszyk¹¹ w eseju *Biblioteka Publiczna przy Królewskim Uniwersytecie Warszawskim w latach 1817–1831*; autor, korzystając z dostępnych źródeł, przedstawił dzieje utworzenia i działalności pierwszej państwowej, największej biblioteki publicznej na ziemiach polskich w XIX w.,

której początki sięgają Liceum Warszawskiego i Eforatu tej szkoły oraz współpracy ministra Stanisława Kostki Potockiego z Samuelem Bogumiłem Linde. Zmiana ministra w 1820 r. zarówno spowodowała przekreślenie nowatorskiej idei objęcia opieką państwową bibliotek w Królestwie Polskim, jak również, zdaniem autora, skomplikowała stosunki Lindego z ks. Wojciechem Anzelmem Szwejkowskim, pierwszym rektorem Królewskiego Uniwersytetu Warszawskiego. Praca podnosi rolę Biblioteki w tym okresie także w aspekcie rozbudowy szkolnictwa na ziemiach polskich.

Rozprawę dr. Ptaszyka doskonale uzupełnia krytyczna edycja rękopisu Joachima Lelewela przechowywanego w zbiorach Biblioteki Uniwersyteckiej w Wilnie „Projekt utrzymania i urządzenia biblioteki” i „Urządzenie Biblioteki”, opracowana przez dr Marię Magdalenę Biernacką¹² w studium „...na publiczny użytek”. *Biblioteka Publiczna przy Królewskim Uniwersytecie Warszawskim w autografach Joachima Lelewela*. Odkryty w latach 1936–1939 przez doc. dr Helenę Hleb-Koszańską utwór pozostawał poza obiegiem naukowym, a jest to, zdaniem badaczki, dokument niezwykle cenny. Traktat o podstawowych problemach Biblioteki Uniwersyteckiej, w której Leleweł był zatrudniony w latach 1818–1821, jest bezsprzecznym dowodem zainteresowań bibliologicznych i kompetencji autora jako praktyka i zarazem badacza.

Zbigniew Olczak¹³ w *Źródłach do dziejów Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie w archiwach Petersburga* przedstawił kolejny, wyjątkowo interesujący i dotąd nieznaný materiał – rezultaty własnej, obszernej kwerendy źródłowej dokonanej w 2015 i 2016 r. Poszukiwania, zlecone i finansowane przez BUW, zostały przeprowadzone w Rosyjskim Państwowym Archiwum Historycznym, Oddziale Dokumentów Archiwalnych Rosyjskiej Biblioteki Narodowej oraz Petersburskiej Filii Archiwum Rosyjskiej Akademii Nauk. Jednym z celów była weryfikacja przydatności zasobów archiwalnych centralnych władz Rosji XIX w. do badań nad dziejami Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie jako instytucji oraz badań dotyczących historii jej księgozbioru. Zakres chronologiczny kwerend obejmował okres od lat 30. XIX w. do początku XX w., a także, wyjątkowo, wcześniejszą działalność Samuela Bogumiła Lindego.

O nowym rozdziale w dziejach Biblioteki Uniwersyteckiej i wyjątkowych zmianach jakościowych i technologicznych opowiada obszerny „raport” i zarazem osobisty esej *Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie 1981–2012*, autorstwa Ewy Kobierskiej-Maciuszko, długoletniej wicedyrektorki i dyrektorki BUW¹⁴. Projekt i ukończona ostatecznie w 1999 r. budowa nowoczesnego, inteligentnego budynku przy ul. Dobrej 56/66,

według projektu architekta Marka Budzyńskiego i jego zespołu, z cudownymi ogrodami na dachu, przeprowadzka zbiorów do nowej siedziby, pierwszy w Polsce wolny dostęp do części księgozbioru, pierwsze nowoczesne zintegrowane systemy informatyczne do zarządzania zbiorami bibliotecznymi, stały się pionierską realizacją nowoczesnej biblioteki akademickiej, która jest obecnie powszechnie rozpoznawaną wizytówką Uniwersytetu Warszawskiego. Wzniesienie nowoczesnego gmachu Biblioteki na Powiślu zapoczątkowało także głębokie przemiany w jego otoczeniu, skutkując spektakularnym przeobrażeniem dzielnicy w tętniącą życiem kulturalnym i naukowym tkankę miejską z Centrum Nauki Kopernik, nową siedzibą Wydziału Neofilologii UW, kawiarniami literackimi (Czuły Barbarzyńca – czynny w lokalizacji przy ul. Dobrej 31 do lutego 2016 r.), a także nowoczesnymi apartamentowcami.

* * *

Zaplanowana na koniec listopada 2017 r. konferencja *Zbiory XIX-wieczne. Organizacja, terminologia, metodyka badań, konserwacja* stanowi punkt kulminacyjny obchodów jubileuszu 200-lecia Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie. Jest to zarazem pierwsza edycja z planowanego cyklu konferencji: *Hinc omnia. Zbiory historyczne, artystyczne i specjalne w bibliotekach oraz innych instytucjach kultury*. Każda konferencja, wspierana merytorycznie przez Radę Programową, będzie miała sprofilowany podtytuł określający główną tematykę, która na inaugurację została wybrana nieprzypadkowo, BUW bowiem jako pierwsza biblioteka zdecydowała się na wydzielenie druków (książek i periodyków) dziewiętnastowiecznych z głównego zasobu, planując także utworzenie odrębnej czytelnii obsługującej tylko te zbiory¹⁵. Przy tej okazji warto wspomnieć, że w ciągu dwóch wieków (i pomimo burzliwej historii) Biblioteka zgromadziła wielomilionowe zbiory, wśród których znalazły się także wyjątkowe kolekcje historyczne, artystyczne i specjalne, często o charakterze muzealnym, niekiedy unikatowe – jak słynny Gabinet Rycin króla Stanisława Augusta, odkupiony od jego spadkobierców w 1818 r., niepowtarzalne – jak muzyczne autografy w Archiwum Kompozytorów Polskich, dokumenty królewskie w Gabinetie Rękopisów czy wyjątkowe edycje, proveniencje lub oprawy dzieł w Gabinetie Starych Druków, księgozbiór Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, zbiór czasopism z okresu Wielkiej Emigracji, a także kolekcje ilustrujące najnowszą historię Polski – jak druki ulotne czy prasa podziemna z okresu Solidarności w Gabinetie Dokumentów Życia Społecznego. Tego typu zbiory sprawiają często problemy organizacyjne i konserwatorskie, wymagają bowiem specjalnego traktowania, ochrony

i udostępniania, a także metodyki badań i opracowania w połączeniu z rozwiązywaniem problemów terminologicznych. Planowana konferencja została pomyślana jako interdyscyplinarne wydarzenie służące wymianie myśli teoretycznej, refleksji metodologicznej i obserwacji na temat praktycznej strony zajmowania się takimi kolekcjami z punktu widzenia bibliotekarza, kustosa, historyka sztuki, muzealnika, konserwatora dzieł na papierze, ale także badacza wykorzystującego w swoich pracach zbiory tego rodzaju. W dobie powszechnej globalizacji, gdy w bibliotecznych katalogach online można spotkać bardzo podobne zasoby podstawowe złożone z książek, czasopism i baz elektronicznych, powinniśmy promować to, co nas wyróżnia i jest dla nas specyficzne i niepowtarzalne.

* * *

Jako dyrektorowi Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie przypadł mi w udziale wyjątkowy zaszczyt pełnienia tej funkcji w roku jubileuszowym i organizowania obchodów. Szanując tradycję i kultywując idee, które przyświecały powołaniu Biblioteki, mamy pełną świadomość nowych wyzwań i oczekiwań. Chcemy być Biblioteką nowoczesną, wprowadzającą technologiczne innowacje i zmierzającą do celu jasno wytyczoną drogą naszej misji, ale jednocześnie pragniemy być Biblioteką przyjazną dla środowiska akademickiego i całej społeczności. To są nasze priorytety. Realizacja strategii rozwoju, potrzeba doskonalenia oferowanych usług i technologii, a także inne, ambitne plany (m.in. zakup i wprowadzenie systemu RFID¹⁶, adaptacja i wyposażenie nowoczesnej sali wystawowej dla kolekcji historycznych i specjalnych, otwarcie osobnej czytelnicy Gabinetu Zbiorów XIX Wieku) wymagają niemałych funduszy, dlatego też stale poszukujemy potencjalnych darczyńców i sponsorów, którzy doceniając sens naszych działań, zechcą je wesprzeć choćby w niewielkim stopniu. Nasze projekty i inicjatywy, nawiązujące do sensu słów Jana Kochanowskiego „Służmy pocziwiej sławie a jako kto może, Niech ku pożytku dobra spółnego pomoże”¹⁷, potrzebują jak najlepszej komunikacji oraz koordynacji ze strategią i planami Uniwersytetu. Liczymy przy tym na zrozumienie i uszanowanie istotnych dla nas odrębności, pielęgnowanie dobrych relacji i wsparcie całej społeczności uczelni, w tym Władz Rektorskich (obecnych i kolejnych), którym gorąco dziękuję za dotychczasową współpracę, wierząc, iż będzie nie tylko utrzymana, ale i nadal pogłębianą.

Na zakończenie pragnę serdecznie podziękować bibliotekom, muzeom, archiwom, uczelniom i instytutom, z którymi BUW współpracował przy wystawach i innych projektach – instytucji polskich i zagranicznych

było tak wiele, że nie sposób wymienić wszystkie. Dziękuję organizacjom i fundacjom, które zawsze nas wspierały, przede wszystkim Fundacji Uniwersytetu Warszawskiego, bez której nie byłoby nowego gmachu BUW, Fundacji Universitatis Varsoviensis, Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej, Klubowi Absolwentów UW, wszystkim naszym Przyjaciołom, Sympatykom, Darczyńcom oraz Użytkownikom – bez Państwa Biblioteka nie miałaby racji bytu. Dziękuję wszystkim, którzy przyczynili się do powstania tomu jubileuszowego o Bibliotece Uniwersyteckiej – niezawodnym Autorom za „pospolite ruszenie dla ratowania honoru instytucji”, Recenzentowi tomu – profesorowi Andrzejowi Szwarcowi oraz Paniom Redaktorkom z Wydawnictw Uniwersytetu Warszawskiego. Niech ta publikacja uświetniająca 200-lecie BUW stanie się również symbolicznym hołdem złożonym zarówno Twórcom i zasłużonym Postaciom Biblioteki Uniwersyteckiej, jak i szeregowym Pracownikom, którzy na przestrzeni dziejów dbali o jej rozwój, często z narażeniem życia chronili jej kolekcje, przeżywali tragedię wywożenia i niszczenia zbiorów, wzbogacali księżnicę swoją pracą, badaniami i osobowością. Wraz z serdecznymi życzeniami skierowanymi do aktualnej Ekipy BUW – czerpania jak największej satysfakcji z codziennych obowiązków, wielu świetnych pomysłów i niesłabnącego zaangażowania, składam podziękowania wszystkim Pracownikom za ich pracę, lojalność wobec instytucji i oddanie. Jestem głęboko przekonana, że nowe wyzwania i oczekiwania wobec Biblioteki oraz zapowiadane zmiany będą jedynie sprzyjać pozytywnej mobilizacji i wewnętrznej integracji, aby przy kolejnym jubileuszu (niekoniecznie aż za 200 lat!) móc bez wahania stwierdzić – BUW był, jest i będzie BIBLIOTEKĄ WYJĄTKOWĄ, PRZYJAZNĄ i WSPANIAŁĄ, A TAKŻE STAŁE POTRZEBNĄ!